

અગિયારમું આશ્વર્ય પ્રગટ થશે જ્યાં,
ધર્મ-અંધ લોચન ખૂલી જશે ત્યાં.

ઉપરીનો ઉપરી ને તેનોયે ઉપરી જ્યાં,
દાસનોયે દાસ થઈને પ્રગટ થશે ત્યાં.

‘અક્રમ’ આ ‘અંબાલાલ’ ‘જ્ઞાન’ છાંટી જશે જ્યાં,
દેવતાઈ સ્વપ્નો જાગી જશે ત્યાં.

પૂજા અસંયતિ સંસારે પૂજાશે જ્યાં,
શાસ્ત્ર-મૂર્તિ-મંદિર નાચી ઊઠશે ત્યાં.

ગુંબજ દેરાસરના ધ્રુજ જશે જ્યાં,
અવકાશી ઘંટનાદ ગુંજ જશે ત્યાં.

આગળિયા છેદનાર કિરણો ફેંકાશે જ્યાં,
મસ્જિદ આપોઆપ ઊઘડી જશે ત્યાં.

‘આત્મ-ધર્મ’ ‘સ્વધર્મ’ જગને સમજાશે જ્યાં,
દીવાલો દેવળની ખળભળી જશે ત્યાં.

અભિષેક કરુણાના હર્ષનો થશે જ્યાં,
મૂર્તિમાં આત્મા પ્રતિષ્ઠિત થશે ત્યાં.

ઊર્ધ્વગામી ઉત્કર્ષી અંજન અંજાશે જ્યાં,
દિવ્યચક્ષુ નિરંજન ખૂલી જશે ત્યાં.

ધૂપ-દીપ-ચંદન ‘શુદ્ધ’ પ્રગટ જ્યાં,
ભાવ-દ્રવ્યપૂજા સ્વયં સહજ થશે ત્યાં.

કોયલનો ટહુકો નવાં શાસ્ત્રો ગાશે જ્યાં,
શ્વાસોચ્છવાસે અ-જપા જપ જપાશે ત્યાં.

સૂર-સલિલ જમનાનાં આત્મને અડકશે જ્યાં,
કંચનની દ્વારિકા દરિયો તરાવશે ત્યાં.

નિઃસીમ કુરુણાના અસીમ હોજો લહેરાશે જ્યાં,
દષ્ટિ સીમા-ધર્મી ડૂબી જશે ત્યાં.

અજ્ઞાની આંધીના તાંડવ ખેલાશે જ્યાં,
સાધન-બંધનની મુક્તિ શંખ ફૂકશે ત્યાં.

સાથિયાની મધ્યે બિંદુ ઝંઝારનું 'લક્ષ' જ્યાં,
શંકર ત્રિ-રત્ન-દિવ્ય 'મોક્ષ' વર્તે ત્યાં.

નિરંતર સમાધિ સંસારીને રહેશે જ્યાં,
ગુફાઓની ગૂંગળામણ મહેકી જશે ત્યાં.

સદેહે સંસારી જગત મોક્ષધામ માણશે જ્યાં,
દેવતાઓ હર્ષ-પુષ્પ વેરી જશે ત્યાં.

વિષય સંગે અસંગી મોક્ષે જશે જ્યાં,
શાસ્ત્ર-સંગી મતિયાને માર્ગ જડશે ના.

સત્જુગી પાપનો અસ્ત થશે જ્યાં,
કળજુગી પુણ્ય-ઉદય ઊગી જશે ત્યાં.

વિદ્યાધરોનાં પૂજન થશે જ્યાં,
સિદ્ધિ લંકેશ્વરી સજીવન થશે ત્યાં.

જર્જરિત દીવાલોના ટેકાઓ તૂટશે જ્યાં,
ઠેકેદાર ચણિયારા ચોકકસ ચણશે ત્યાં.

પગનો અંગૂઠો ફક્ત અડકી જશે જ્યાં,
જ્યોતિસ્પંદ પૃથ્વીમાં પ્રસરી જશે ત્યાં.

સિંહગર્જનાની ત્રાડ 'દાદા' ગરજશે જ્યાં,
બ્રહ્માંડો થર-થર કંપી જશે ત્યાં.

'સર્વજ્ઞ' દિવ્ય-મેઘી જ્ઞાન-અર્ક વરસે જ્યાં,
શક્તિઓ અનંતાનંત પ્રગટ થશે ત્યાં.

પ્રત્યક્ષ સરસ્વતી મૌન શબ્દ-વાણીનાં,
અનંતા શાસ્ત્રો રચી જશે ત્યાં.

લાખ-લાખ વર્ષોનો કાળ સરી જશે જ્યાં,
તોયે જ્ઞાન-અવતાર ફરી થશે ના.

